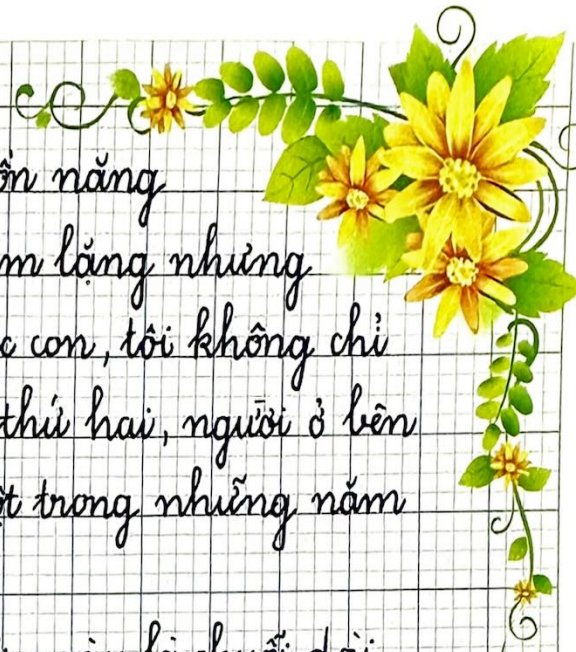

Người Giáo Viên Hạnh Phúc

Có những công việc thầm lặng mà cao quý,
và có những niềm vui giản đơn mà ngọt ngào.

Là một giáo viên mầm non, tôi nhận ra rằng hạnh phúc không nằm ở những nơi xa hoa, mà ở những ánh mắt trong veo, những tiếng gọi "Cô ơi" trong trẻo mỗi ngày. Đã nhiều năm gắn bó với nghề, tôi luôn tự hào và biết ơn công việc mình đang làm, bởi tôi được đồng hành cùng những bước đi đầu tiên của trẻ, được nhìn thấy những mầm xanh non nớt lớn lên từng ngày. Công việc ấy không chỉ là trách nhiệm, mà là tình yêu, là nguồn hạnh phúc và ý nghĩa lớn lao trong cuộc đời tôi.

Tôi là giáo viên lớp mẫu giáo lớn 5-6 tuổi, ban ngày giảng dạy ở trường, buổi tối lại mở lớp dạy tiền tiểu học tại nhà. Lịch trình ấy đôi khi làm tôi kiệt sức, nhưng điều đó chưa bao giờ khiến tôi ngừng yêu nghề. Mỗi khi thấy ánh mắt hồn nhiên của các con khi gọi tôi là "Mẹ",

tôi lại cảm nhận được một nguồn năng lượng vô tận, một niềm vui thầm lặng nhưng mãnh liệt. Tôi biết rằng, với các con, tôi không chỉ là cô giáo, mà còn là người mẹ thứ hai, người ở bên chăm sóc, dạy dỗ từng chút một trong những năm tháng quan trọng này.

Công việc giảng dạy mỗi ngày là chuỗi dài những nhiệm vụ nhỏ bé nhưng thiêng liêng. Từng nét chữ đầu đời mà tôi cầm tay các con nắm nót viết lên trang giấy, từng bài hát, bài thơ, từng câu chuyện tôi kể để các con hiểu thêm về thế giới xung quanh... tất cả đều là cách tôi giúp các con trưởng thành, giúp các em có những bước đi vững chắc. Dù đôi lúc mệt mỏi, tôi vẫn cố gắng sắp xếp sao cho trọn vẹn cả công việc và gia đình, để những giờ phút bên các con luôn là những khoảnh khắc đáng nhớ và ngập tràn tình yêu thương.

Tôi tin rằng, người giáo viên hạnh phúc không chỉ là người yêu nghề, mà còn là người biết trân trọng từng niềm vui nhỏ bé trong công việc. Hạnh phúc của tôi đến từ nét chữ ngh nguệch ngoạc các con viết tặng tôi, từ những nụ cười ngây thơ và tiếng reo hò mỗi khi các con hoàn thành một bài học. Có những buổi chiều cuối năm, nhìn các

con sắp phải rời xa tôi để bước vào tiểu học, lòng tôi không khỏi bồi hồi. Phút chia xa ấy, có những giọt nước mắt lăn trên má các em, có những cái ôm thật chặt của phụ huynh và cả những lời chúc "cô mãi là cô giáo tuyệt vời nhất". Những giây phút đó, tôi hiểu rằng tất cả những nỗ lực và tình yêu của mình đã được đền đáp.

Là một giáo viên mầm non, tôi không chỉ dạy chữ, mà còn là dạy cách sống, dạy tình yêu thương, lòng biết ơn và tôn trọng. Những điều ấy có thể nhỏ bé, nhưng chính là nền móng đầu tiên để các con xây dựng nên nhân cách. Mỗi em học sinh là một mầm cây non cần được nâng niu, chăm sóc để lớn lên thành những cây đời mạnh mẽ. Và tôi là người vun đắp từng chút một cho mầm cây ấy, với cả sự kiên nhẫn và tình yêu.

Tôi biết rằng, công việc của mình có thể lặng lẽ và ít ai để ý, nhưng với tôi, nó là một phần của cuộc sống. Được làm người giáo viên mầm non, được cùng các con bước qua những ngày tháng đầu đời, tôi tự thấy mình là người hạnh phúc. Tôi hạnh phúc vì tình yêu nghề đã trở thành ngọn đuốc soi sáng con đường mà tôi chọn, và vì tôi được sống trong vòng tay của các em nhỏ, trong niềm tin của phụ huynh và

đồng nghiệp.

Tôi là một người giáo viên hạnh phúc, bởi tôi biết rằng mình không chỉ dạy học mà còn mang lại giá trị cho cuộc sống, góp phần nhỏ bé để làm đẹp hơn tương lai. Và dù hành trình có nhiều khó khăn, tôi vẫn bước tiếp với niềm vui và tự hào, bởi tôi biết mình đang làm một công việc có ý nghĩa sâu sắc.

Thôn dịp 20-11, tôi xin gửi lời tri ân chân thành đến Ban Giám hiệu và các cấp lãnh đạo trong hệ thống NOBEL School đã luôn đồng hành, hỗ trợ tôi trong quá trình công tác. Nhờ sự tận tâm và tạo điều kiện của quý vị, tôi có thể yên tâm cống hiến cho sự nghiệp giáo dục, mang đến những bài học đầu đời ý nghĩa cho các con. Kính chúc quý lãnh đạo luôn dồi dào sức khỏe, thành công trong sự nghiệp và tiếp tục phát triển NOBEL School ngày càng vững mạnh, trở thành nơi khơi dậy những ước mơ cho các thế hệ tương lai!

Yên định ngày tháng năm 2024

Giáo viên dự thi:

Đặng Thị Huệ

